

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9518100230
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Giertli
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2020:9518100230.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Jánom Giertlim, v trestnej veci obžalovaného T. W., stíhaného pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. júna 2020 v Banskej Bystrici takto

r o z h o d o l :

obžalovaný T. W., narodený XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom G. č. XXX, okres Čadca, prechodne bytom Ubytovňa R., U. XX, X.

je vinný, že

dňa 19.05.2018 v čase o 11:50 h., v Bernolákove na ulici Svätoplukovej č. XX, okres Senec, pred ubytovňou R., v súvislosti s vykonaním kontroly príslušníkmi Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, npráp. O. I. a nstržm. H. V., ako vodič osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, zelenej farby, EČ: S. XXX CX, zjavne vykazujúci známky požitia alkoholu, ponúkol úplatok členom hliadky vo forme nešpecifikovanej finančnej hotovosti, a vzápätí vytiahol z pravého vrečka nohavíc finančnú hotovosť v minciach v sume 4,52 Eur a vložil túto hotovosť do ľavého vrečka nohavíc npráp. O. I. za to, aby sa nemusel podrobiť lekárskemu toxikologickému vyšetreniu a aby ho bez udelenia sankcie nechali ďalej pokračovať v jazde, teda

inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo sľúbil a poskytol úplatok a spáchal taký čin voči verejnému činiteľovi,

čím spáchal

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému sa ukladá trest prepadnutia veci, a to sumy 4,52 (štyri eurá päťdesiatdva centov) Eur, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len ÚŠP GP SR) podal dňa 10. októbra 2018 špecializovanému trestnému súdu obžalobu na obvineného T. W. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 19.05.2018 v čase o 11:50 h., v Bernolákove na ulici Svätoplukovej č. XX, okres Senec, pred ubytovňou R., v súvislosti s vykonaním kontroly príslušníkmi Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „hliadkou PMJ“) npráp. O. I. a nstržm. H. V., ako vodič osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, zelenej farby, EČ: S. XXX CX, zjavne vykazujúci známky požitia alkoholu, ponúkol úplatok členom hliadky vo forme nešpecifikovanej finančnej hotovosti, a vzápätí vytiahol z pravého vrecka nohavíc finančnú hotovosť v minciach v sume 4,52 Eur a vložil túto hotovosť do ľavého vrecka nohavíc npráp. O. I. za to, aby sa nemusel podrobiť lekárskemu toxikologickému vyšetreniu a aby ho bez udelenia sankcie nechali ďalej pokračovať v jazde.

Samosudca pôvodne vydal vo veci trestný rozkaz, ktorý bol napadnutý odporom podaným obžalovaným riadne a včas. Obžalovaný nevzal podaný odpor späť, a preto bolo nariadené hlavné pojednávanie, určený jeho termín a rozsah dokazovania.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 28.01.2019 rozhodol tak, že obžalovaného T. W. oslobodil spod obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti vyhlásenému oslobodzujúcemu rozsudku podal prokurátor ihneď odvolanie na hlavnom pojednávaní. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s názorom samosudcu špecializovaného trestného súdu, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno preukázania spáchania skutku obžalovaným v rozsahu uvedenom v obžalobnom návrhu. Podotkol, že relatívne malá suma vzbudzuje pochybnosť, či touto je možné podplatiť policajtov, ale obžalovaný viac peňazí pri sebe nemal, ale zároveň prisľúbil, že policajtom prinesie ďalšie peniaze neskôr a aby sa mohli stretnúť, žiadal od nich telefónne číslo. Po vyhodnotení týchto okolností mal za to, že obžalovaný T. W. jednoznačne prejavil úmysel riešiť protizákonne problémovú situáciu, do ktorej sa dostal vlastným zavinením, a to pomocou korupcie, poskytnutím a sľúbením úplatku pre službukonajúcich policajtov, ktorí mali status verejného činiteľa.

Na základe podaného odvolania najvyšší súd uznesením pod sp. zn. 2To/5/2019 z 31.03.2020 zrušil oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu, vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd ako odvolací súd preskúmal na základe odvolania podaného prokurátorom napadnutý rozsudok a konštatoval, že podané odvolanie je dôvodné, pretože prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Špecializovaný trestný súd pri hodnotení dôkazov ponechal bez povšimnutia, že policajti v predmetnej veci konali na základe pokynu operačného dôstojníka, že obžalovaný T. W. ako vodič motorového vozidla má byť pod vplyvom alkoholu, a hoci sa obžalovaný odmietal podrobiť dychovej skúške, z výpovede svedka X. vyplynulo, že obžalovaný s nimi odmietal spolupracovať a taktiež bolo z neho cítiť alkohol, čo nasvedčovalo tomu, že bol opitý. Ďalej najvyšší súd zdôraznil, že ak špecializovaný trestný súd spochybňuje výpovede svedkov - zasahujúcich policajtov O. I., H. V. a T. X. s poukazom na výpoveď svedka J. W., ktorý popísal priebeh služobného zákroku inak, zároveň prehliada, že tento svedok uviedol, že si pamätá len útržky z uvedeného prípadu. Usvedčujúce výpovede svedkov, u ktorých absentuje akýkoľvek motív krivo obviňiť obžalovaného, pritom plne zodpovedali zvukovým záznamom zo systému REDAT. Naproti tomu pri hodnotení výpovedí obžalovaného si nemožno nevšimnúť, že v prípade zadržania vodičského preukazu by bolo ohrozené jeho živobytie. Záverom najvyšší súd uviedol, že tieto dôvody ho viedli k tomu, že na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok, pričom v rámci nového pojednania veci sa

bude musieť prvostupňový súd vysporiadať s uvedenými okolnosťami, a pokiaľ dospeje k záveru, že sa skutok stal, bude musieť zároveň zvážiť, či napĺňa znaky žalovaného prečinu vrátane jeho závažnosti. Prvostupňový súd vykonal nové hlavné pojednávanie. Z dôvodu, že najvyšší súd v spomenutom rozhodnutí nenariadil doplniť dokazovanie, tak prvostupňový súd nepredvolal ďalších svedkov a dokazovanie doplnil len o niektoré súdne rozhodnutia, ktoré podľa názoru prvostupňového súdu majú súvis s pokynom najvyššieho súdu (za všetky najmä uznesenie NS SR pod sp. zn. 2To/5/2019 z 31.03.2020), ktorý sa týkal starostlivého zváženia toho, či skutok spáchaný obžalovaným napĺňa znaky žalovaného prečinu vrátane jeho závažnosti. K hodnoteniu oboznámených súdnych rozhodnutí z hľadiska naplnenia znakov žalovaného prečinu, vrátane jeho závažnosti, sa bude súd venovať v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku).

Výsluchom obžalovaného, svedkov a prečítaním výpovedí niektorých svedkov a listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a podstatných pre rozhodnutie súdu zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný T. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k veci uviedol nasledujúce podstatné skutočnosti.

Priznal, že dňa 19.05.2018 bol na pumpe (čerpacej stanici) SHELL v Bernolákove, lebo nemal cigarety. Na pumpe si kúpil cigarety a 3 piva v plechovkách. Na pumpu jazdil vlastným motorovým vozidlom Honda Civic, aj sa autom na ubytovňu R. vrátil. Prišiel na parkovisko pred R. a počúval hudbu v rádiu z USB-éčka, na ktoré mu jeho brat nahral synovca, ktorý hrá v hudobnej kapele. Tá kapela sa volá ATHERA a hrajú rock. Pri tom pil pivo, medzitým došla hliadka a akože ho kontrolovali. Chceli mu dať fúkať, čo obžalovaný odmietol. Povedal, že načo mu budú dávať fúkať, lebo mal ešte pivo v ruke a videli, že pije. Na to sa ho jeden z policajtov opýtal, koľko má pri sebe peňazí. Obžalovaný vytiahol z vrecka peniaze a povedal policajtovi, že to sú všetky peniaze, ktoré má, ukázal mu peniaze na dlani a tie peniaze dal policajtovi do rúk. A to bolo všetko. Potom ho policajti zobrali, nevie kvôli čomu, do zadrživačky, kde bol celú noc. Obžalovaný tvrdil, že by neurobil to, aby riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu, v živote nikoho nepodplácal a už vôbec nie so 4,50 drobnými.

Na čerpaciu stanicu SHELL jazdil triezvy pred obedom okolo jedenástej. Už nevie, či mu cigarety Petry a pivo predával muž alebo žena, myslí si, že to bola žena. Petry stoja 3,30 € a pivo stojí asi 1 € a spolu mal asi 10 €. Na parkovisku pred ubytovňou R. mohol zastať niečo po jedenástej. Otvoril si pivo a počúval muziku. Plechovku, z ktorej pil, mal v ruke, ostatné plechovky mal položené na sedadle spolujazdca. Pivo vypil asi celé, lebo bol smädný. Ďalšie piva ostali neotvorené. Pracuje vo firme KOBERA NAD s.r.o., používal aj firemné vozidlá, mal výjazdy, a preto si nemôže dovoliť prísť do roboty pod vplyvom alkoholu. V piatok, deň pred skutkom, pracoval, nepil ani v ten deň a to ani po práci.

Následne boli obžalovanému kladené otázky, na ktoré odpovedal. Sedel vo svojom aute na parkovisku, keď policajti prišli k nemu, k vozidlu, pýtali doklady, na čo vyšiel z vozidla von a dal im požadované doklady. Policajti prišli najprv dvaja, potom prišiel ešte jeden policajt a policajtká a tí potom odišli. Najprv prišli na parkovisko tí policajti, čo sú z Bernolákova, podľa neho ten I., či ako sa volá. Tí prví policajti pýtali od neho papiere, tie im dal a potom sa pýtali, či je schopný fúkať. Povedal im, že načo bude fúkať, keď pil pivo. Na peniaze sa pýtali policajti, ktorí boli prví pri ňom, teda ten I. s tým V..

Jeden z policajtov skúšal rukou, či je teplý motor, aj pozerali do priestoru kabíny. Tvrdý alkohol na pumpe nekupoval. Pred policajtmi sa nevyjadroval, že by s autom ešte niekde chcel ísť, ale povedal, že potrebuje vodičský preukaz, lebo jazdí aj služobnými autami. Nemal v pláne cestovať cez víkend do miesta jeho trvalého bydliska, čo je vzdialené 230 km.

Obžalovaný vôbec nevie, prečo sa ho policajt pýtal, koľko má peňazí pri sebe, či chcel, aby zaplatil nejakú pokutu, alebo čo. Je smiešne, čo tvrdili policajti, že obžalovaný dal policajtovi peniaze do vrecka. Policajt ho nevyzval, aby mu nejaké peniaze odovzdal. Dal mu tie peniaze do dlane preto, aby si sám spočítal, koľko je tam peňazí, ktoré mal na dlani. Peniaze od policajta naspäť nežiadal, lebo myslel, že mu ich vráti. Policajt sa pozeral, koľko tých peňazí tam je a potom si ich dal do vrecka sám. Mohlo to

byť tých 4,52 €, ako je to napísané v obžalobe. Policajtom nič neponúkal, nesľuboval ďalšie peniaze za niečo iné.

V aute hudbu počúval preto, že tam má rádio na USB kľúč. V ubytovni nemá možnosť počúvať na nejakom prístroji hudbu z USB kľúča. Možno by sa to dalo v televízore, čo je v spoločnej miestnosti, ale do tej nechodí, lebo má svoj televízor v izbe, v izbe spáva sám a ten televízor, ktorý má je starý, tam sa USB nedá dať. Na tom USB kľúči nie je len hudba, ktorú hrajú jeho synovci, ale je tam aj ďalších asi 150 pesničiek.

Svedok O. I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k veci uviedol nasledujúce podstatné skutočnosti.

Obžalovaného T. W. nepozná, prvýkrát ho videl v ten daný deň, keď bol vykonávaný zákrok. K obžalovanému nemá žiadny vzťah. Služobne je zaradený na Krajskom riaditeľstve PZ, odbor poriadkovej polície, ÚPMJ ako referent 4. čaty.

V predmetný deň slúžili v Bratislave, konkrétne okres Bratislava II a prostredníctvom operačného strediska dostali oznam, že z Bernolákova, z čerpacej stanice má jazdiť nejaký opitý vodič na motorovom vozidle. Presunuli sa s kolegom H. V. z Bratislavy do Bernolákova, kde uvedené vozidlo bolo zastavené a pri ňom sa nachádzala hliadka OO PZ. Vystúpil z vozidla, opýtal sa kolegov, či sa osoba podrobila dychovej skúške, kolegovia odpovedali, že nie. Vodiča opätovne vyzval, či je ochotný sa podrobiť dychovej skúške, alebo chce byť vyšetrený lekárom na zistenie alkoholu, alebo inej omamnej látky. Osoba uviedla, že nie, lebo sa ponáhľa domov do Čadce, alebo tam niekam. Svedok si myslí, že obžalovanému oznámil, že ak sa nepodrobí dychovej skúške, bude mu zadržaný vodičský preukaz a ďalšia jazda vozidlom mu bude zakázaná. Obžalovaný sa opýtal, či sa to nedá vyriešiť iným spôsobom. Opätovne obžalovaného vyzval, či je ochotný sa podrobiť dychovej skúške. Obžalovaný odpovedal že nie, vodičský preukaz potrebuje a že to majú riešiť iným spôsobom, že má u seba finančnú hotovosť, ale iba drobné, nech mu nechajú telefónne číslo a peniaze hliadke donesie. Osoba bola poučená o tom, že sa dopúšťa podplácania verejného činiteľa. Obžalovaný vybral hotovosť a vsunul peniaze svedkovi do ľavého vrecka. Svedok vybral mince z vrecka nohavíc a položil ich na kapotu vozidla. Tieto mince boli následne zaistené. Na služobných nohaviciach sa nachádzajú dve vrecká, horné a spodné. Horné je klasické vrecko a potom je ešte ďalšie vrecko na stehne a to stehenné vrecko je dvojnásobne istené - zipsom a suchým zipsom a v tom nosí svoje doklady. Peniaze mu boli vložené do vrchného vrecka. Je pravda, že v prvom momente nevedel, čo má obžalovaný v ruke, ale nemal z neho obavu. Na to bolo obžalovanému oznámené, že je obmedzená jeho osobná sloboda, lebo sa dopustil podplácania verejného činiteľa. Osoba bola eskortovaná s priloženými putami na OO PZ Bernolákovo.

Následne boli svedkovi položené otázky, na ktoré odpovedal. O tomto úkone spracoval úradný záznam, čo aj s kolegom spísali, a ten musí byť v spise. Dôvodom na odňatie vodičského preukazu osobe bolo to, že sa po výzve odmietla podrobiť dychovej skúške na zistenie alkoholu a takisto odmietla ísť aj na lekárske vyšetrenie. Hliadka OO PZ ich informovala po príchode k osobe a k jej vozidlu, že táto osoba mala jazdiť pod vplyvom alkoholu. Podľa svedka bolo vykonané šetrenie na čerpacej stanici SHELL v Bernolákove a pumpárka sa mala vyjadriť, že nejaký nižší chlap nastúpil do vozidla, ktorého ŠPZ si už svedok nepamätá, ale typ vozidla súhlasil s tým vozidlom, pri ktorom vykonávali zákrok a podľa vyjadrenia pumpárky mal byť tento človek pod vplyvom alkoholu. S kolegom boli na tejto čerpacej stanici a potvrdila im, že prišiel taký nižší chlap, podľa nej bol pod vplyvom alkoholu, asi si kupoval cigarety alebo alkohol, to už pracovníčka presne povedať nevedela a odchádzal z pumpy preč na aute. Svedok nevedel, či na políciu volala pumpárka, alebo nejaký zákazník. Obžalovaný sa pred členmi hliadky priznal, že bol na pumpe.

Podľa svedka bolo z obžalovaného cítiť alkohol a keď obžalovaný počas zákroku hovoril, že chce hneď ísť do Čadce, pričom sa odmietol podrobiť dychovej skúške aj lekárskemu vyšetreniu, to všetko boli dôvody, pre ktoré nemohol pokračovať v jazde.

Svedok videl, že obžalovaný mal vo vozidle nejakú fľašu alkoholu a cigarety, ale nevidel obžalovaného T. W. piť alkohol. Počas služobného zákroku bolo správanie sa obžalovaného také, že nemá na nich čas, že potrebuje ísť rýchlo domov. O použití pút bol spracovaný príslušný záznam. S operačným o tejto situácii komunikovali cez rádio, ale svedok si už nevedel spomenúť, či komunikoval on alebo jeho kolega.

Keď s kolegom prišiel k vozidlu obžalovaného, tak obžalovaný sedel za volantom svojho auta. Nevie, či parkovisko, ktoré opisoval, je verejnou komunikáciou, je to však verejne prístupné miesto. Vie, kedy môže osobu vyzvať na podrobenie sa dychovej skúške. V danej chvíli, keď ako hliadka prišli k obžalovanému, tak obžalovaný nič neporušoval. Ich služobné vozidlo bolo opatrené systémom Soitron. Tento systém slúži na vylustrovanie osoby a vozidla. Tento systém je vybavený aj vyhotovovaním obrazovo-zvukového záznamu činnosti hliadky. Nie je technik, takže nevie, za akých okolností tento systém vyhotovuje obrazovo-zvukový záznam. Podľa názoru svedka, keď je vypnutý motor na služobnom vozidle, tak systém Soitron nefunguje. V ich služobnom vozidle systém Soitron nefungoval dlhodobšie, odkedy tento systém nebol funkčný svedok nevie.

Z dôvodu rozporu vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede tohto svedka zo dňa 06.07.2018, strany 5 a 6 zápisnice.

Svedok vysvetli rozpor vo svojej výpovedi o tom, či obžalovaný vo vozidle sedel, alebo stál pri vozidle tak, že obžalovaný bol nervózny z prítomnosti hliadky, takže neustále vystupoval z vozidla, zase si do vozidla sadol, chodil si brať do vozidla cigarety a zapaľovač.

Svedok nevedel povedať, či hrala nejaká hudba v aute obžalovaného pri vykonávaní zákroku. Ani on, ani jeho kolega sa nepýtali obžalovaného počas vykonávania zákroku na to, či má obžalovaný pri sebe nejaké peniaze. Svedok ani jeho kolega nemali pred vykonaním zákroku proti obžalovanému poznatky o tom, že by mal obžalovaný jazdiť na svojom vozidle pod vplyvom alkoholu.

Svedok H. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k veci uviedol nasledujúce podstatné skutočnosti.

Svedok obžalovaného nepozná a stretli sa iba pri vykonávaní zákroku. Svedok je od 1.10.2013 zamestnaný v policajnom zbore a vykonáva funkciu referenta 4. čaty PMJ Bratislava.

Predmetného dňa vykonával hliadkovú činnosť s kolegom O.om I.om. Prostredníctvom operačného strediska boli vyslaní do obce Bernolákovo, kde mal byť vodič pod vplyvom alkoholu, mal smerovať z čerpacej stanice v Bernolákove na neznáme miesto. Vozidlo bolo zastavené hliadkou OO PZ v Bernolákove. Vodič bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, s čím nesúhlasil a uviedol, že fúkať nechce. Vodič bol ďalej vyzvaný, či sa žiada na lekárske vyšetrenie za účelom zistenia alkoholu alebo inej návykovej látky. Vodič opakovane odmietol aj dychovú skúšku, aj lekárske vyšetrenie. Po poučení, že týmto konaním sa vodič dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, že bude spísaný záznam na úseku cestnej dopravy a že mu bude zadržaný vodičský preukaz a zakázaná ďalšia jazda vodič uviedol, že vodičský preukaz potrebuje, lebo ešte niekam ide. Na to vodič ponúkol úplatok vo forme finančnej hotovosti. Vodič bol poučený, že týmto konaním by sa dopustil trestného činu podplácania, na čo vodič reagoval tak, že si je toho vedomý, avšak bez vodičského preukazu príde o prácu. Vodič bol ešte raz poučený, že by sa týmto konaním dopustil trestného činu, na čo uviedol, že o tom vie, vytiahol z vrecka nohavíc finančnú hotovosť v minciach a vložil ju do nohavíc npráp. I.a. Osoba bola následne opätovne poučená, že sa týmto konaním dopustila ďalšieho trestného činu podplácania.

Následne boli svedkovi položené otázky, na ktoré odpovedal. Svedok si už nepamätá, kde sa nachádzal obžalovaný ako vodič vozidla po príchode svedka na miesto činu. Svedok už nevie, kde chcel tento vodič a kedy chcel s vozidlom odísť, ale hovoril, že chce ešte jazdiť. Obžalovaného nevidel konzumovať alkohol. Nevidel ho ani viesť jeho motorové vozidlo. Dôvodom na výzvu podrobiť sa dychovej skúške bolo to, že obžalovaný bol vodič a hliadka OO PZ ho vlastne zastavila chvíľu pred nimi. Pre časový odstup nevie povedať tú sumu peňazí, ktorú vodič vložil kolegovi I.ovi do vrecka nohavíc, vie len, že išlo o mince. Obžalovaný uviedol, že teraz má pri sebe len mince, majú mu nechať telefónne číslo a potom im dá ešte niečo viac. To niečo viac však nešpecifikoval. Kolega O. I. peniaze vytiahol z vrecka, boli spočítané a zaistené v zmysle zákona. Obžalovaný bol takmer počas celého zákroku kľudný, avšak pred eskortou na OO PZ začal klásť pasívny odpor, na základe čoho bol vyzvaný, aby upustil od tohto konania, čo neuposlúchol, a preto mu kolega I. priložil putá v zmysle zákona. Keď s kolegom I.om prepátravali okolie po uvedenom vozidle obžalovaného, boli sa pýtať obsluhy čerpacej stanice SHELL v Bernolákove, ktorá je tam jediná SHELL-ka. Obsluhy čerpacej stanice sa pýtali z toho dôvodu, lebo mali informáciu od operačného strediska, že vodič mal smerovať na neznáme miesto práve z čerpacej stanice SHELL

v Bernolákove. Obsluha čerpacej stanice im uviedla, že takýto vodič bol v priestoroch čerpacej stanice SHELL a odišiel na neznáme miesto. Dnes už nevie povedať, kto slúžil ako obsluha čerpacej stanice v danej chvíli, takže sa nevie vyjadriť ani k opisu tejto obsluhy. S kolegom viezli obžalovaného na OO PZ do Bernolákova a odovzdali ho stálej službe. O tomto úkone bol spísaný úradný záznam ihneď po príchode na oddelenie.

Svedok si nepamätá, či nazeral do vozidla obžalovaného. Nepamätá si, či počul hrať nejakú hudbu z vozidla obžalovaného pri zákroku. Podľa svedka úplatok bol obžalovaným ponúknutý hliadkam, ktoré vykonávali služobný zákrok, čiže išlo o hliadky OO PZ Bernolákovo a aj hliadke PMJ. Komunikácia ich hliadky s operačným dôstojníkom v predmetný deň a v tejto predmetnej veci je zachytená. Nepamätá si, čo uvádzal operačnému dôstojníkovi, dokonca, že by to malo byť zachytené na zázname, že rukou ponúka obžalovaný nejaký finančný obnos.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka bola prečítaná na hlavnom pojednávaní zápisnica o výsluchu svedka H. V. zo dňa 28.08.2018 z č. l. 49-53. Svedok po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že vypovedal pravdivo v prípravnom konaní a na svojej výpovedi nič nechcel zmeniť ani doplniť.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora (obžalovaný nebol prítomný na hlavnom pojednávaní na základe jeho žiadosti) prečítal výpovede svedkov T. X., J. W. a L. V., ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní.

Čo sa týka zistenia podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie súdu vo veci z výpovedí týchto svedkov súd zistil nasledujúce skutočnosti.

Svedok T. X., ktorý je príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Bernolákove uviedol, že na dvore ubytovne R. stálo osobné motorové vozidlo Honda, v aute sa nachádzal muž. Začali vodiča ako hliadka vyťažovať. Podľa tohto svedka bol vodič vozidla T. W. výrazne pod vplyvom alkoholu, bolo z neho cítiť alkoholový zápach. T. W. sa odmietol podrobiť dychovej skúške, ako aj lekárskeho vyšetreniu na zistenie alkoholu. Tento svedok po príchode hliadky PMJ začul hrkot nejakých mincí, ale reálne nevidel, čo sa deje. Podľa svedka obžalovaný opakovane hovoril, aby sa vec riešila inak, ale nekonkretizoval spôsob, ako sa má vec riešiť. Podľa kamerových záznamov obžalovaný došiel na predmetnom aute pred ubytovňu, chvíľu v aute posedel, vystúpil z auta a následne si znovu sadol do auta. Podľa svedka boli vo vozidle dve neotvorené plechovky piva, fľaše s alkoholom svedok vo vozidle nevidel. Pri vyťažovaní mu obžalovaný uviedol, že pil, ale len na mieste samom pred ubytovňou, ale nešoféroval.

Svedok J. W. je taktiež príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Bernolákove. Bol spolu v službe s kolegom T. X.. Tento svedok okrem iného vypovedal tiež o tom, že riešil alkohol obžalovaného, ktorý bol ochotný podrobiť sa dychovej skúške, ktorá mala pozitívny výsledok a PMJ si riešila svoju vec. Ku korupcii sa tento svedok vyjadriť nevedel. Rovnako tento svedok nevedel uviesť, kto z príslušníkov podrobil obžalovaného dychovej skúške, či to bol tento svedok, alebo T. X.. Podľa svedka sa obžalovaný priznal, že jazdil a po tomto priznaní sa aj podrobil dychovej skúške s pozitívnym výsledkom.

Z výpovede svedka L. V., ktorý je taktiež príslušníkom PZ, ale na Obvodnom oddelení v Dunajskej Lužnej sa zisťuje, že tento svedok ako poverený príslušník PZ realizoval výsluch obvineného T. W.. Vo veci mali byť vypočuté dve pracovníčky čerpacej stanice, ktoré mali potvrdiť, že obžalovaný sa im javil ako pod vplyvom alkoholu, lebo pred spáchaním skutku buď tankoval, alebo niečo nakupoval na čerpacej stanici.

Na hlavnom pojednávaní boli súdom prečítané ako listinné dôkazy na vec sa vzťahujúce:

- záznam o odovzdaní a zaistení veci z č. l. 74,
- obálka s finančnou hotovosťou z č. l. 76,
- potvrdenie o zaistenej veci z č. l. 80,
- hlásenie o použití donucovacieho prostriedku z č. l. 83,
- fotokópia súvisiaceho spisu ČVS: ORP-387/BE-SC-2018 z č. l. 84-109,
- evidenčná karta vozidla z č. l. 111,
- evidenčná karta vodiča z č. l. 112-113,
- výpis z evidencie priestupkov z č. l. 116,
- odpis z registra trestov z č. l. 142,

- správa sociálnej poisťovne z č. I. 135,
- správa o povesti z č. I. 136,
- výpis zo živnostenského registra z č. I. 137-138,
- pracovný posudok z č. I. 140.

Z obsahu vykonaných listinných dôkazov však súd nezistil také skutočnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako priame dôkazy usvedčujúce obžalovaného, alebo ktoré by tvorili ucelený rad nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného jednoznačne usvedčujú zo žalovanej trestnej činnosti.

Postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd vykonal na hlavnom pojednávaní prehratie zvukového záznamu na CD nosiči bez konkrétneho označenia, ktorý nosič sa nachádza v obálke na č. I. 119 spisu a prepisy zvukových záznamov z tohto nosiča ako sa nachádzajú na č. I. 120-128 a správa z č. I. 118. Hodnoteniu obsahu prehratého záznamu a prepisu zvukových záznamov sa bude súd venovať v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz navrhnutý prokurátorom na hlavnom pojednávaní a to výsluch svedkov- obsluhy čerpacej stanice SHELL, u ktorej kupoval obžalovaný alkohol tesne pred spáchaním žalovaného skutku. Zisťovanie toho, či obžalovaný T. W. bol osobným motorovým vozidlom na tejto čerpacej stanici a či sa javil obsluhu čerpacej stanice pod vplyvom alkoholu, prípadne, či alkohol tiež kupoval a odchádzal z tejto čerpacej stanice ako vodič na vlastnom osobnom motorovom vozidle, nie je podľa názoru súdu potrebné.

Obžalovaný T. W. totiž vo svojej výpovedi potvrdil, že na predmetnej čerpacej stanici bol, kupoval si cigarety a tri plechovky piva a jednu plechovku piva vo svojom vlastnom osobnom motorovom vozidle aj vypil ešte pred príchodom policajnej hliadky počúvajúc hudbu vo vozidle na parkovisku po ukončení jazdy. Ani výsluch pracovníkov čerpacej stanice ku skutočnosti, či sa im obžalovaný v čase nákupu na čerpacej stanici javil pod vplyvom alkoholu, by totiž nijakým spôsobom neobjektivoval to, či obžalovaný aj reálne bol, alebo nebol pod vplyvom alkoholu. Išlo by totiž len o subjektívny názor týchto svedkov.

Podľa názoru súdu nebolo potrebné zisťovať ani tú osobu, ktorá na políciu oznámila to, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu a v takomto stave ide viesť vozidlo. Analýza zo zvukového záznamu REDAT (č. I. 120) totiž uvádza nasledovné: „Dispečerska výzva Hrebeň pre všetky hliadky poznačte si do pozornosti pre dopravu motorové vozidlo...Honda, zelená EČ S. XXXCX. Vodič by mal byť pod vplyvom alkoholu...“.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na spoločné zhodnotenie zasahujúcich príslušníkov polície pri vozidle obžalovaného W. pri bytovni R. a to, že z obžalovaného bolo cítiť alkohol.

Len tak mimochodom, na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 10.12.2018 vo veci rozhodujúci sudca mal pri pohľade na obžalovaného chvíľu dojem, že obžalovaný je buď zjavne nevyspatý, alebo môže byť v stave, ktorý sa nazýva, že obžalovaný mal v sebe tzv. zvyškový alkohol. Pre spravodlivosť však treba dodať, že z obžalovaného nebolo cítiť zápach alkoholu, artikuloval správne a vcelku zrozumiteľne, nepotáčalo ho zo strany na stranu, a preto nebol dôvod nevykonať hlavné pojednávanie pre nespôsobilosť obžalovaného, pre podozrenie, že je pod vplyvom alkoholu.

Hodnotenie vykonaných dôkazov

Pri hodnotení vykonávaných dôkazov sa súd riadil svojimi zisteniami na hlavnom pojednávaní, ktoré mali svoj podklad vo vykonaných dôkazoch a tiež právnym názorom vysloveným najvyšším súdom v skôr uvedenom rozhodnutí (§ 327 ods. 1 Trestného poriadku).

V uvedenej súvislosti súd potom poukazuje na to, čo uviedol odvolací súd na strane 4 svojho rozhodnutia v poslednom odseku, a to „súd prvého stupňa ponechal úplne bez povšimnutia, že policajti v predmetnej veci konali na základe oznámenia operačného dôstojníka, že vodič motorového vozidla Honda, E.Č.: S. XXX CX má byť pod vplyvom alkoholu a hoci sa obžalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške, z výpovede svedka T. X. vyplýva, že s nimi nechcel spolupracovať, komunikácia s ním bola sťažená, bolo z neho cítiť alkoholový zápach a veľakrát mu museli opakovať otázky, čo nasvedčuje tomu, že bol skutočne opitý.“

V ďalšej časti rozhodnutia najvyšší súd vytkol pochybenie prvostupňového súdu v tom, že spochybnil výpovede svedkov - zasahujúcich policajtov O.a I.a, H. V. a T. X. s poukazom na výpoveď svedka J. W., ktorý popisuje priebeh služobného zákroku voči obžalovanému inak a zároveň prvostupňový súd prehliadol, že svedok W. uviedol, že si pamätá len útržky z uvedeného prípadu a keďže má „milión prípadov“, môže sa mu pri takom množstve niečo popliesť. Ďalej najvyšší súd vo svojom rozhodnutí doslovne uviedol „Usvedčujúce výpovede svedkov O.a I.a, H. V. a T. X., u ktorých absentuje akýkoľvek motív krivo obviňovať obžalovaného, pritom plne zodpovedajú zvukovým záznamom zo systému REDAT. Naproti tomu pri hodnotení výpovedí obžalovaného si nemožno nevšimnúť, že prípadné zadržanie vodičského preukazu by ohrozilo jeho živobytie, keďže podľa jeho vlastných slov bolo jeho zamestnanie spojené s vedením služobných motorových vozidiel.“

Na základe vyššie uvedeného bol možný vo veci jediný postup prvostupňového súdu pri jeho rozhodovaní, a to vychádzať z usvedčujúcich výpovedí svedkov O.a I.a, H. V. a T. X. v spojení s obsahom zvukového záznamu zo systému REDAT a s prepisu predmetného zvukového záznamu.

Vyhodnotením vyššie spomenutých dôkazov mal súd bezpečne preukázať to, že obžalovaný jazdil svojím osobným motorovým vozidlom, ako aj to, že jazdil pod vplyvom alkoholu a v tejto súvislosti, hoci aj po ukončení jazdy, ponúkol úplatok zasahujúcim príslušníkom polície, aby vec riešili iným, ako zákonným postupom. Obžalovaný totiž nechcel, aby mu bol zadržaný vodičský preukaz, prinajmenšom na niekoľko mesiacov, pretože aj v súvislosti s výkonom svojho zamestnania potreboval vodičský preukaz, keď zároveň prepravu do miesta trvalého bydliska by vedel vyriešiť použitím hromadného dopravného prostriedku. Obžalovaným odovzdaná suma 4,52 Eur, akokoľvek bola nízka, ale jednoducho povedané „koľko mal, toľko dal“ bezprostredne a jednoznačne slúžila na ovplyvnenie príslušníkov polície, aby títo nezisťovali ovplyvnenie obžalovaného alkoholom, aby nebola vykonaná dychová skúška na zistenie alkoholu v dychu, tiež aby nebol vykonaný odber krvi na zistenie alkoholu v krvi obžalovaného a to všetko v konečnom dôsledku malo viesť k tomu, aby obžalovanému nebol zadržaný vodičský preukaz. Jednoznačne teda išlo o korupčné správanie sa obžalovaného, keď prvostupňový súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že vo svojom súhrne výpovedí svedkov O.a I.a, H. V. , T. X. a J. W. v spojení s obsahom nahrávky zo systému REDAT usvedčovali obžalovaného T. W. z vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

Na druhej strane z vykonaných dôkazov nevyplývala žiadna zásadná skutočnosť svedčiaca v prospech obžalovaného, ktorá by ho vyvinila zo spáchania konania uvedeného v obžalobnom návrhu, prípadne, že by bola spôsobilá na konštatovanie zásadných pochybností o vine obžalovaného vedúce k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby.

Na základe týchto dôkazov potom prvostupňový súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného tak, ako bolo pôvodne uvedené v obžalobnom návrhu, bolo dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané. Obžalovaný T. W. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, teda inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu sľúbil a poskytol úplatok a taký čin spáchal voči verejnemu činiteľovi.

Službukonajúci príslušníci polície, ktorí vykonali zákrok proti obžalovanému bez akýchkoľvek pochybností konali počas určenej služby, dokonca konali podľa pokynov operačného dôstojníka a teda jednoznačne pri zákroku vystupovali ako verejní činitelia v zmysle § 128 ods. 1 Trestného poriadku.

Čo sa týka veci všeobecného záujmu, tento pojem je vymedzený v ustanovení § 131 ods. 1 Trestného poriadku nasledovne: Vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska spoločnosti.

Na tomto mieste je potom priam potrebné poukázať na ustanovenie § 10 Trestného zákona.

Podľa § 10, ods. 1 písm. a) Trestného zákona prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná.

Ako už bolo uvedené v odôvodnení tohto rozsudku vyššie, najvyšší súd v už skôr spomenutom uznesení uviedol svoj právny názor o usvedčujúcich výpovediach svedkov O.a I.a, H. V. a T. X.. Z dôvodu, že najvyšší súd nenariadil prvostupňovému súdu vykonať ďalšie dôkazy a ani prvostupňový súd nedoplnil dokazovanie o vykonanie takých dôkazov, ktoré by mohli doplniť, či dokonca zmeniť skutkové zistenia, tak je možné prijať výlučne jediný záver, že obžalovaný T. W. bol zo žalovaného konania usvedčený výpoveďami troch vyššie menovaných svedkov a nahrávkou zo systému REDAT.

Prvostupňový súd bol preto povinný zamerať sa na starostlivé zváženie, či konanie obžalovaného napĺňa znaky žalovaného prečinu vrátane jeho závažnosti. Aj v tomto smere prvostupňový súd dospel k jednoznačnému záveru, že všetky znaky žalovaného prečinu boli naplnené a týka sa to aj závažnosti konania obžalovaného.

Podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne podľa § 4 ods. 2 písm. d) tohto zákona, vodič nesmie viesť motorové vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme...

Z dôkazu, ktorý sa nachádza vo vyšetrovacej časti spisu, konkrétne na č. I. 120 vyplýva, že operačný dôstojník Operačného strediska v Bratislave v komunikácii s hliadkami Finiš-200 uviedol „vodič by mal byť pod vplyvom alkoholu a mal by smerovať po starej seneckej v smere do Bratislavy. Takže opakujem do pozornosti motorové vozidlo Honda, zelená EČ: S. XXX CX, vodič by mal byť pod vplyvom alkoholu...“

V ďalšej časti prepisu, konkrétne na č. I. 124, ide o komunikáciu medzi hliadkami Finiš-200 a Operačným strediskom Bratislava z toho istého dňa (19.05.2018) a z nej okrem iného vyplýva, že jeden z členov hliadky uviedol, že „...tam bol nejaký pán nižšieho zrastu, kúpil 0,5 litra borovičky, ale priznal sa im, že je pod vplyvom. Nevedia ani druh vozidla, ani nič. Takže pokračujú smer Bratislava...“

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Citované ustanovenie Trestného zákona (§ 131) v spojení s ustanovením § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. nad akúkoľvek pochybnosť dokazuje to, že je vecou všeobecného záujmu, aby vodiči vozidiel nevedli vozidlá, jednoducho povedané, pod vplyvom alkoholu. Inak povedané, bez akýchkoľvek pochybností je vecou všeobecného záujmu to, aby každý vodič viedol motorové vozidlo bez akéhokoľvek ovplyvnenia alkoholom.

V tomto prípade obžalovaný T. W. nesmel viesť motorové vozidlo po požití alkoholu a každý ďalší účastník cestnej premávky, ktorý riadne dodržiava zákon, tak oprávnene očakáva od ostatných účastníkov cestnej premávky, teda aj od obžalovaného, že aj ten bude dodržiavať zákon. Z verejne dostupných zdrojov je ľahko zistiteľné z príslušných štatistík, koľko dopravných nehôd vznikne konaním nezodpovedných vodičov, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, dokonca až v ťažkom stupni opitosti. Častokrát potom dochádza k veľmi závažným následkom s ťažkým ublížením na zdraví, dokonca až s následkom smrti.

Na tomto mieste je potrebné podľa názoru prvostupňového súdu zdôrazniť to, že nie je možné akýmkoľvek spôsobom tolerovať konanie obžalovaného. Z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie by totiž mohol vzniknúť nebezpečný precedens správania sa vodičov tým spôsobom, že by po vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, keď by súčasne neboli včas zastavení policajnou hliadkou, svoje konanie by obhajovali práve tým, že požili alkohol až vo vozidle a prakticky by ich protiprávne konanie bolo nepreukázateľné a to zvlášť vtedy, keby sa odmietli podrobiť dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu a odmietli by aj odber krvi za účelom zistenia hladiny alkoholu v krvi. Takýto „obhajobný model“ by sa nepochybne mohol veľmi rýchlo rozšíriť medzi vodičmi a nepochybne by sa

stal aj veľmi populárny, čo by v konečnom dôsledku mohlo mať skutočne zásadný vplyv na bezpečnosť cestnej premávky a ohrozenie tých účastníkov cestnej premávky, ktorí všetky povinnosti podľa skôr uvedeného zákona riadne dodržiavajú a zároveň by doplácali na konanie nezodpovedných vodičov, bolo by ohrozené ich zdravie, prípadne dokonca život.

Preto v prejednávanej veci nebolo možné prijať záver v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona o nepatrnej závažnosti konania obžalovaného.

Je nepochybne záujmom spoločnosti, aby vodiči dodržiavali skôr spomenutý zákon o cestnej premávke a tam uložené povinnosti. To v žiadnom prípade nemôže byť nijako oslabené tým, že obžalovaný poskytol policajnej hliadke úplatok „iba“ 4,52 Eur.

V súvislosti s výškou odovzdaného úplatku, je potrebné poukázať najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Tost 22/2017 z 17.07.2017. Týmto rozhodnutím najvyšší súd zrušil uznesenie samosudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/15/2017 z 08.06.2017 a prvostupňovému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol. Dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia bol primárne neúplne zistený skutkový stav a tiež to, že prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukázal na významnú okolnosť, a to na význam chráneného záujmu, ktorý, samozrejme, čím je väčší, tým dosahuje väčšiu závažnosť prečinu. Tu treba zmieniť, že v prejednávanej veci mala páchatelka poskytnúť ako pacient sumu 20,- Eur ako úplatok primárovi urologického oddelenia Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, pričom skutok neobsahuje opis motívu, prečo tak páchatelka konala. Treba ešte dodať, že aj keď sa korupčné konanie týkalo zdravotníckeho prostredia a zdravotnej starostlivosti, tak najvyšší súd zdôraznil, že len ťažko možno „bagatelizovať“ závažnosť skutku poukazom (pravdepodobne aj u obvinenej) na zažité stereotypy o tom, že je normálne (dokonca slušné), čosi lekárovi odovzdať za to, že „sa dobre postaral“. Napokon najvyšší súd zdôraznil požiadavku, že v tomto, ale aj v iných obdobných prípadoch (kedy súd podplácajúci častokrát v dôsledku svojej choroby náchylnejší urobiť čokoľvek a ak je treba, aj korumpovať) je potrebné mimoriadne citlivo zvažovať, do akej miery by aplikácia tzv. materiálneho kolektívu ako ultima ratio prostriedku trestnej represie, nepopierala legitímny celospoločenský záujem na nevyhnutnom potieraní tohto nebezpečného neuhu.“

Uvedený záver najvyššieho súdu je možné, podľa názoru prvostupňového súdu absolútne bezo zvyšku prevziať aj do prostredia cestnej premávky. Možno už len spomenúť, že pacientka dávajúca úplatok vo vyššie spomenutom prípade, nikoho ďalšieho na zdraví, či dokonca na živote neohrozovala na rozdiel od obžalovaného T. W.. Všetky s tým súvisiace okolnosti boli už spomenuté podrobne v odôvodnení tohto rozhodnutia jednak v súvislosti s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, ako aj ustanovením § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. Možno už len dodať, že legitímny celospoločenský záujem na absolútnom dodržiavaní povinností vodiča je podstatne dôležitejší a významnejší z hľadiska reálneho ohrozenie ostatných účastníkov cestnej premávky, než spomenuté korupčné poďakovanie sa pacientky v inom prípade.

Páchatelovi prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

V prejednávanej veci nebol v potrebnom rozsahu preukázaný úmysel obžalovaného získať majetkový prospech, preto obsah skôr citovaného zákonného ustanovenia (§ 56 ods. 1 Trestného zákona) sa vzťahuje na výmeru peňažného trestu, ktorá môže byť páchatelovi uložená.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Súd vyhodnotil doterajší, riadny život obžalovaného v prospech obžalovaného, ktorý má síce jeden záznam v odpise registra trestov, ale ešte z roku 1987, avšak s poznámkou, že na páchatel'a sa hľadí,

akoby nebol odsúdený. Potom bolo možné ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona obžalovanému priznať riadny spôsob života. Priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona nebola zistená.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd prihliadajúc ku všetkým skôr uvedeným zákonným ustanoveniam, k priebehu skutku, k závažnosti konania obžalovaného, ako aj k odovzdaného úplatku obžalovaným uložil páchatelovi peňažný trest. Má za to, že takto určený druh trestu a jeho výmery v dostatočnom rozsahu splní účel tak, ako je definovaný vyššie uvedenými ustanoveniami Trestného zákona, vrátane účelu generálnej prevencie. S poukazom na doterajší bezúhonný život obžalovaného súd považoval uloženie trestu odňatia slobody, hoci aj podmiennečne odloženého za neprímerane prísny a bol názoru, že pre páchatela činu je oveľa citeľnejší peňažný trest a z tohto dôvodu možno dôvodne očakávať, že uložený peňažný trest bude na obžalovaného vplyvať tak, aby tento v budúcnosti už viedol riadny život a najmä, aby už nevedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a tiež, aby sa nedopustil ďalšieho korupčného správania sa.

Pre prípad, že by obžalovaný chcel uložený peňažný trest úmyselne zmariť, bol obžalovanému súdom uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu a to suma 4,52 Eur, o tejto súd rozhodol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tak, že obžalovanému uložil trest prepadnutia veci.

Na záver možno už len dodať, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu a vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo sľúbil a poskytol úplatok a spáchal taký čin voči verejnému činiteľovi,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže rozsudok odvolaním napadnúť len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica na Najvyšší súd Slovenskej republiky.